

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Mine Børn er mine Sange

Citation: Drachmann, Holger: "Mine Børn er mine Sange", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 274. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann10tom-shoot-workid56481/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

MINE BØRN ER MINE SANGE

Mine Børn er mine Sange —
 Ak, jeg havde andre smaa;
 De blev puttet i en Skole,
 Kan ej deres Fa'r forstaa;
 Man vil proppe dem med Sprog —
 En og anden Sæbesyder
 Koger Hjernen under Laag
 Til en Dag de højt udbryder:
 Hjertet — hvor er Hjertets Ret —
 Kom nu, Fa'r, og lær os det!

HUN KOM FRA DET FATTIGE ARBEJDERHJEM

Hun kom fra det fattige Arbejderhjem —
 Stolt og glad
 Og frisk og klog
 Hun var i sig selv et „levende“ Sprog,
 Og hun tændte, hvor hun gik frem.
 Af Fattigmands Ild i sin hvide Barm
 Hun gjorde mig rig — hun væbned min Arm,
 Trykked mig Staalet i Haanden og lo:
 Plads for vort Arbejde — Plads for os to!

ALLE KILDER AABNER SIG

Alle Kilder aabner sig,
 Alle Bække mumler,
 Over Sten og over Stok
 Rislevældet tumler —
 Tumler bort til Skoven, hvor
 Slank og svaj en Pige staar:
 Er Du Alfens? spørger jeg;
 Svaret er en Latter:
 Fa'r min var en Arbejdsmand,
 Alfen er hans Datter!
